

Dkt. Robert A. Peterson, Christology, Kipindi cha 7, Christology ya Kisasa, Sehemu ya 2, Barth, Bultmann, na Pannenberg

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Christology. Hii ni kipindi cha 7, Christology ya Kisasa, Sehemu ya 2, Karl Barth, Rudolf Bultmann, na Wolfhart Pannenberg .

Tunaendelea na utafiti wetu wa Christology ya kisasa kwa kutumia umbo la Karl Barth.

Ushawishi wake ulihisiwa katika theolojia yote ya Magharibi katika karne ya 20 kwa kiasi kikubwa. Kwake, somo zima la Christology lilikuwa muhimu kwa theolojia, na katika mwitikio wa kimakusudi kwa theolojia ya kiliberali ya karne iliyotangulia ambayo alifundishwa, alithibitisha kauli za kitamaduni za kitamaduni za karne tano za kwanza kuhusu utu wa Kristo. Barth alifundishwa chini ya baadhi ya waliberali wakuu wa siku zake.

Alihudumu kama mchungaji, na theolojia hiyo haikufanya kazi. Kwa hivyo, kwa maneno yake mwenyewe, aligundua ulimwengu mpya wa ajabu wa Biblia na akaanza kuhubiri hilo. Uwasilishaji wangu wa Barth utakuwa chanya kwa kiasi kikubwa, lakini simaanishi, sidai kuwa Mbarthi, na hakika kuna matatizo.

Kwa mfano, Emil Brunner, ambaye alikuwa mmoja wa watu wangu wa udaktari, ambaye ninamjua vizuri kuliko Barth, alikataa anguko la kihistoria, na hilo lilileta matatizo mengi tu, na bado waliamini watu walikuwa wenye dhambi kweli na walihitaji kusamehewa, na ni jambo la aina hiyo. Hata hivyo, matumizi ya maandiko ya Barth pia yalikuwa bora kuliko mafundisho yake ya maandiko. Hakukiri chochote kama kutokuwa na makosa.

Na tatizo jingine kubwa kwa ujumla ni mwelekeo wa theolojia yake kuelekea universalism. Alikataa, lakini wengi wamehitimisha kwamba hapo ndipo inapoelekea licha ya kukataa kwake. Kwa hivyo, kwa tahadhari hizo, nakubaliana.

Alithibitisha kauli za kitamaduni za karne tano za kwanza kuhusu utu wa Kristo. Katika kazi yake ndefu, alifuata kwa uaminifu Ukristo wa kitamaduni, na mabadiliko yaliyotokea yalikuwa ndani ya mfumo huo, hasa kwa kuwa utafiti wake mwaka wa 1931 wa Anselm, Faith Seeking Understanding, ni tafsiri ya Kiingereza. Barth alikuwa

amejikita katika mkusanyiko kamili wa Ukristo wa aina mbalimbali za theolojia ya kimfumo.

Katika juzuu ya kwanza ya Dogmatiki yake maarufu ya Kanisa, aliandika, akinukuu, dogmatiki ya kanisa lazima, bila shaka, iamuliwe kikristo kwa ujumla, na katika sehemu zake zote, kama vile Neno la Mungu lililofunuliwa, lililothibitishwa na Maandiko Matakatifu, na kutangazwa na Kanisa, ni kigezo chake kimoja pekee, na kama vile Neno hili lililofunuliwa linavyofanana na Yesu Kristo. Ikiwa dogmatiki haiwezi kujiona na kujifanya ionekane kama Dogmatiki ya Kikristo kimsingi, hakika imeshindwa kwa njia fulani ya kigeni na tayari iko karibu kupoteza tabia yake kama dogmatiki ya kanisa. Kulingana na Barth, Yesu Kristo ndiye mwanzo wa njia na kazi zote za Mungu.

Kila kitu huanza na kuchaguliwa na Mungu kwa Mungu-mwanadamu Yesu Kristo. Kwa sababu hii, kila kitu kingine lazima kionekane katika mwanga wa Yesu Kristo. Ninaendelea kufikiria vipengele tofauti vya theolojia yake.

Kwa ufahamu wangu, na nimeandika kitabu kuhusu uchaguzi na uhuru wa kuchagua, yeye ndiye mtu wa kwanza katika historia ya kanisa kuelewa uchaguzi kama alivyoelewa, na mwishowe, ningeuona kama kushindwa kuzuri sana, kwa maana tulichaguliwa katika Kristo kabla ya kuwekwa msingi wa ulimwengu, Waefeso 1, kwani Barth inamaanisha kwamba Yesu mwenyewe ndiye mtu mteule na aliyekataliwa kwa kila mtu. Tena, hilo linaonyesha mwelekeo wa ulimwengu wote, na alifundisha hilo kwa njia ya kipekee. Aliwashawishi wengine waliomfuata katika hilo, lakini hilo si fundisho la Waefeso 1, kwamba Mungu aliwachagua watu wenye matarajio ya kuwaunganisha na Kristo.

Haizungumzii kuhusu kuchaguliwa kwa Kristo. Kwa kweli, Barth alimfanya Kristo kuwa kitovu cha mawazo yake, wakati mwingine ameshutumiwa kwa Ukristo, kwa kumsisitiza Kristo kwa njia inayoathiri vipengele vingine vya theolojia yake. Ni kweli. Kama nilivyosema, nilimsoma Brunner, na Brunner na Barth waligombana kuhusu ufunuo wa asili na theolojia ya asili.

Kwa bahati mbaya, Brunner alitumia istilahi zisizoeleweka, lakini Barth alimrukia sana. Kuvutiwa na theolojia nchini Ujerumani katika miaka ya 40 na 50 kulikuwa kwa kiasi kwamba Barth aliweza kuandika kitabu kiitwacho Tisa, Hapana, jibu la hasira kwa Emil Bruner, na watu wakakinunua. Hilo lilikuwa la ajabu, lakini kwa kutazama nyuma na kutazama picha nzima, kukataa kwa Barth ufunuo wa Mungu katika uumbaji kwa sababu ya kusisitiza kwake kwamba ufunuo wote uko katika Kristo ni makosa tu.

Zaburi 19 na Warumi 1 ni sehemu muhimu zinazofundisha kwamba Mungu amejifunua katika uumbaji. Sasa tena, nilisema Bruner alitumia lugha isiyopendeza,

na alizungumzia theolojia ya asili ambayo ilimfanya Barth awe na wasiwasi. Ni ufunuo wa asili au wa jumla.

Ni kweli kwamba watu ambao hawajaokoka wana theolojia asilia, lakini zote zimepotoshwa na dhambi. Vyovyote vile, kuna ukweli fulani katika dai la Ukristo . Barth alimwona Kristo katika mfumo wa theolojia ya kitamaduni ya othodoksi.

Bila kusita, anakubali Ukristo wa kanisa la kale. Kauli kuu, ambayo ni nukuu kutoka Ukristo wa kanisa la kale, ni kwamba Mungu anakuwa mmoja na mwanadamu, Yesu Kristo, Mungu halisi na mwanadamu halisi, akinukuu kutoka kwa Dogmatiki za Kanisa tena. Wakati waliberali walipomshtaki Chalcedon kwa usomi, kwa kusisitiza akili na kudharau mafundisho ya Biblia, baraza, alijibu, haliwezi kulaumiwa kwa usomi kwa nukuu, kwa kuzungumzia asili mbili za Mungu wa kweli na mtu wa kweli katika nafsi moja ya Kristo, halikukusudia kutatua fumbo la ufunuo.

Hilo ndilo lilikuwa shutuma. Inajaribu kubashiri na kutatua kile ambacho hakiwezi kutatuliwa, lakini badala yake, inaelewa na kuheshimu fumbo, nukuu ya karibu. Hilo ndilo hasa tulilomwona Chalcedon akifanya.

Haikuelezea fumbo hilo, na kwa sababu haikuelezea kikamilifu, huwezi kulielezea kikamilifu. Hilo lilileta ukosoaji , sivyo? Lakini hapa, anatetea, na hilo linatia moyo sana kuona. Mahali pengine Barth alisema, mtu anaweza pia kusema fomula ya Chalcedon kwa kweli si kitu kingine ila ufafanuzi wa Yohana 1:14, neno likawa mwili.

Barth hata anatetea maneno ya kufikirika kama vile asili ya kibinadamu isiyo na utu na asili ya kibinadamu isiyo na utu ya Kristo. Yaani, alikataa kwamba kulikuwa na mwanadamu, Yesu, mbali na kufanyika mwili, na alithibitisha kwamba tangu mwanzo kabisa wa ubinadamu wa Yesu tumboni mwa Mariamu, haukuwa usio na utu bali usio na utu kwa muungano na Logos tumboni mwa Bikira. Kwa hivyo hizo ni njia za kulinda uungu na kuthibitisha ubinadamu wa Kristo.

Hakuna shaka kwamba Barth anakubaliana kikamilifu na Ukristo wa kanisa la kale. Kwa kweli, kutokana naye, uamsho mkubwa wa kupendezwa na kukubalika kwa Ukristo wa kale katika duru nyingi ulitokea kwa muda mrefu. Baada ya Barth, wengi walikuwa tayari kukubali hata kuzaliwa na bikira tena.

Nasema hata kwa sababu ilikuwa mada ya mashambulizi makubwa katika uliberali. Kwa mfano, Emil Bruner alikataa kuzaliwa kwa Kristo na bikira. Aliona kama kwenye ukingo wa hadithi za Agano Jipya, na ninamukuu Karl Barth, kukataa kwa Emil Bruner kuzaliwa na bikira ni jambo baya.

Inaweka theolojia yake yote katika mtazamo hasi. Mungu ameweka alama mwanzoni na mwisho wa maisha ya Bwana wetu. Moja ni kuzaliwa na bikira, na nyingine ni kaburi tupu.

Hatuthubutu kuhamisha alama. Kwa upande wake, Bruner alihisi kukandamizwa na Barth, ambaye alikua, ambaye alikuwa jitu, na kulikuwa na damu mbaya, kiasi kwamba wakati mmoja Bruner bila busara, bila shaka akihisi maumivu kwa sababu ya vitabu vya Barth vya kuandika kama Nine, No , na watu wakijua maana ya hilo, walimwita, walimtaja Barth kama dikteta wa kitheolojia wa Ujerumani, marejeleo ya Hitler na jambo baya kusema. Na bado, je, inastahili kwa kiasi fulani? Barth alikuwa mteja hodari sana, kweli.

Barth alikubali kwa moyo wote fundisho la kitamaduni la Utatu. Ikiwa kweli Yesu ndiye ufunuo wa Mungu, basi kuna Mungu ambaye amefunuliwa ndani yake, na ikiwa ufunuo wa Mungu ndani na kupitia Yesu Kristo utakuwa na ufanisi kweli, basi Mungu mwenyewe lazima alete ufunuo huu nyumbani kwa mwanadamu mwenye dhambi. Anachofanya ni kuanza na Kristo na kuthibitisha fundisho la Utatu.

Mara tatu ni Mungu mwenyewe ndiye anayezungumziwa na neno lake mwenyewe. Yeye ndiye mfunuaji. Huyu ni Baba . Yeye ndiye ufunuo, huyu ni Mwana .

Yeye ndiye ufunuo , huyu ndiye Roho. Hii inaweza kumaanisha tu kwamba Mungu ni utatu, kwamba Mungu mwenyewe, akimnukuu Barth tena, ni umoja usio na uharibifu, lakini pia yupo katika tofauti isiyo na uharibifu kama mfunuaji, ufunuo, na ufunuo . Kutokana na hili unagundua kwamba Barth anatumia istilahi yake mwenyewe, lakini anathibitisha, na anazingatia sana Kristo.

Anathibitisha fundisho la kitamaduni la Utatu. Kwa kweli, alisisitiza kwamba Mungu ni utatu katika nafsi yake ya ndani kabisa. Haitoshi kukubali Utatu wa kiuchumi.

Utatu wa kiuchumi ni Utatu unaofunuliwa duniani, utendakazi, na kadhalika. Kama ilivyo katika Waefeso 1, Baba huchagua, Mwana hukomboa, na Roho ndiye muhuri wa Baba kwa waumini, akilinda wokovu wao hadi mwisho. Huo ndio Utatu wa kiuchumi, Utatu unaoendelea, Utatu unaofanya kazi.

Lakini Barth pia alikubali Utatu wa kiontolojia au uliokuwa karibu, yaani, Mungu ni Mungu wa utatu ndani yake. Haishangazi kwamba kwa Barth, uungu wa Yesu Kristo ulikuwa wa kitovu cha imani ya Kikristo. Kwa kweli, katika vitabu vya awali vya Mafundisho ya Kanisa, ukuu wa Kristo ulitiliwa mkazo sana kiasi kwamba Barth ameshutumiwa kwa kumtambulisha Yesu na Mungu kiasi kwamba ubinadamu wake unafifia, na hakuna nafasi iliyobaki ya kumpinga Yesu na Mungu.

Kwa haki, labda huo ni ukosoaji wa kweli, lakini baada ya muda, aliisawazisha zaidi. Kanisa la Kikristo limeepuka hatari fulani kwa kusema kwa msisitizo kuhusu Mwana katika asili yake ya kibinadamu. Tofauti si kati ya Baba na Mwana kama hivyo.

Sio tofauti au mvutano wa Utatu, lakini Mwana katika umbo lake la kibinadamu anajitiisha kwa Baba. Injili zinazungumzia mateso ya Yesu kama kitendo cha Mungu, ambacho kinaendana na kitendo cha bure na mateso ya mwanadamu. Lakini kwa njia ambayo kitendo hiki cha kibinadamu na mateso lazima viwakilishwe na kueleweka kama kitendo na kwa hivyo shauku ya Mungu mwenyewe.

Na aina hiyo ya kauli, inaonekana kama alivuka mstari na karibu anafundisha mfumo wa kipatrapacianism, jambo ambalo anakataa, na bado anapewa kauli kali kwa njia hiyo. Katika miaka ya baadaye, tunaona mabadiliko fulani yakitokea katika mawazo ya Barth. Bado anasisitiza kwamba ni Mungu ambaye ndiye mhusika halisi katika ufunuo uliotokea katika Yesu, lakini sasa msisitizo ni zaidi kwa Yesu, ambaye ni mwakilishi wa kweli wa wanadamu na ambaye, kwa hivyo, anafanya kazi kama mshirika wa kibinadamu wa Mungu.

Yesu Kristo ndiye mshirika wa kweli wa Mungu, na ni kupitia kwake tu kwamba wanadamu wengine wote wanaweza kuwa washirika wa Mungu. Kwa kuwa ushawishi wa Barth ulikuwa wa juu zaidi, kilele chake, mitindo mipya iliibuka ya asili kali zaidi, ambayo ilikuwa ni kuchukua theolojia ya Magharibi katika barabara iliyoelekea mbali na msimamo wa kawaida wa kanisa la kale. Ni kwa haya tunayogeukia sasa, na wa kwanza kabisa ni Rudolf Bultmann.

Alikuwa mtaalamu na mwanzilishi wa maeneo mengi ya masomo, ukosoaji wa fomu, theolojia ya Biblia, akiwa ameandika kitabu kuhusu mada hiyo hiyo. Aliandika ufafanuzi mzuri sana kuhusu Injili ya Yohana. Inaendelea na kuendelea, na bado kuna Ukristo kutoka chini, lakini pia kukataa mafundisho mengi ya Kikristo.

Nakumbuka nikifundisha 1 Yohana 2 kwa darasa la seminari kutoka kwa maandishi ya Kigiriki ambapo inasema, Yohana anawaambia wasomaji wake, nyote mnajua hamhitaji mtu yeyote awafundishe, lakini upako wa Mungu, unaomrejelea Roho Mtakatifu, unawafundisha, na mnajua mambo yote. Maana yake ni kwamba hawapaswi kukata tamaa kwa sababu walimu wa uongo waliofundisha Ukristo wenye makosa na mtazamo wa maadili uliwaacha na kuwakataa. Wanapaswa kumwamini Bwana na mitume na roho na kusonga mbele.

Katika suala hili, nakumbuka wanafunzi wakichanganyikiwa tu darasani. Bultmann angewezaje kujua mengi na kuwa na ushawishi mkubwa hivyo? Je, anajua kwa maana ya 1 Yohana 2? Je, anamjua Baba na Mwana? Na mimi si mwepesi wa kutoa hukumu kwa wengine, sawa? Lakini angewezaje kutojua hilo ikiwa alijua mengi? Na jibu ni kwamba, hilo ni ujuzi unaozungumziwa kwa upande wa imani. Na hata mtoto mdogo anayemwamini Yesu anamjua Baba na Mwana kwa njia ambayo Bultmann, akikana mwili, uungu wa Kristo, miujiza, mbingu na kuzimu, ufufuo wa Yesu katika ujio wa pili, hakumjua.

Hali ya kusikitisha iliyoje. Lakini hakika msomi mwenye ushawishi mkubwa wa Agano Jipya wa karne ya 20. Baada ya Vita vya Pili vya Dunia, mabadiliko yalitokea huku mpango wa Rudolf Bultmann wa kufafanua dhana za kizushi na tafsiri yake ya udhanaishi wa ujumbe wa Biblia ukiwa kitovu kipya cha majadiliano ya kitheolojia.

Kwa Bultmann, msalaba wa Kristo ulikuwa kitovu cha theolojia yote. Lakini mbinu yake ya msalaba na utu wa Yesu mwenyewe ilikuwa tofauti kabisa na ile ya Barth kwa angalau njia mbili. Kwanza kabisa, Bultmann aliikaribia Agano Jipya kwa mtazamo mkali na wa kukosoa.

Akiwa mmoja wa wanafunzi wa shule ya uhakiki wa fomu, aliamini kwamba maandishi ya Agano Jipya hayaelezi historia ya kweli bali ni matokeo ya theolojia ya jamii za Wakristo wa mapema. Katika mchakato wa uwasilishaji wa mdomo na mahubiri ya kawaida, kila aina ya vipengele vya hadithi viliongezwa kwenye historia ya asili ya Yesu. Kwa hivyo, Agano Jipya linawasilisha ulimwengu huu wa tabaka tatu ukiwa na Mungu na malaika hapa, wanadamu na wanyama hapa, na mashetani na kuzimu hapa.

Hiyo ndiyo ilikuwa maoni yake. Hatuwezi kukubali hilo. Na bado, ujumbe wa Agano Jipya ni muhimu.

Kwa hivyo hadithi hizo na vipengele hivyo vya ajabu vya hadithi, maneno sahihi yanasema, vinahitaji kupunguzwa maarifa ili kufanya ujumbe uwe mzuri na unaofaa na ubadilishe maisha kwa wanaume na wanawake wa kisasa. Zaidi ya hayo, kama mwakilishi wa shule ya kidini na kihistoria, Bultmann pia aliona uhusiano wa karibu kati ya ujumbe wa Agano Jipya na dini zisizo za Kikristo za kipindi hicho. Nilishtuka kidogo kusoma theolojia yake ya Agano Jipya, na alisema mambo mengi mazuri kuhusu theolojia ya Yohana, vile vile kuhusu Paulo, na kisha alipozungumzia kufanana kwao, walikubaliana kwa sababu wote wawili walipata mawazo yao kutoka kwa dini za siri na Ugnostiki wa awali.

Nilishangaa tu. Ugnostiki wa Kabla ya Ukristo, ndivyo ulivyokuwa, ambao tangu wakati huo umepingwa. Ni jambo la karne ya pili.

Tuna mitindo kama hiyo ya awali katika kitu kama cha Kwanza cha Yohana, lakini hapana, hakuna Ugnostiki wa kabla ya Ukristo. Kwa hivyo, mawazo yake yalikuwa kwamba dini zilikuwa sawa kwa namna fulani na kwamba zilishawishiana katika aina hiyo ya kitu. Wazo la ukamilifu au ufunuo wa Agano Jipya halipo kabisa.

Hapa, alipata usuli wa tafsiri za kizushi za Yesu na kifo chake na ufufuo wake kama zilivyotolewa na waandishi wa Agano Jipya. Tofauti ya pili muhimu kati ya Barth na Bultmann ni kwamba Bultmann alijaribu kutafsiri Agano Jipya lote linalosema kuhusu Yesu na kazi yake katika kategoria za anthropolojia. Mara kwa mara, niliendelea

kupata katika maandishi yake kwa njia nyingine, hii ni njia nyingine ya kuonyesha uelewa wa kuamini.

Hiyo ni, ni kuhusu sisi. Ni kuhusu sisi. Kwa kweli, wanafalsafa wenye msimamo mkali wa mrengo wa kushoto na wanafalsafa wasioamini Mungu upande wa kushoto walisema, Rudolph, unaendelea vizuri.

Wewe ni mwerevu. Unaendelea vizuri. Umejifunza kuhusu udhanaishi wa Heidegger na unaendelea vizuri.

Ukiondoa dhana ya mythologia jambo moja zaidi, uko pamoja nasi. Lakini alikataa kuondoa dhana ya mythologia ya Mungu kabisa. Loo, neno langu.

Hapa, tunakutana na ushawishi mkubwa ambao falsafa ya dhati ya udhanaishi ya kijana Heidegger ilimletea Bultmann. Kwa Bultmann, ujuzi wetu wa kitheolojia ni , wakati huo huo, ujuzi kuhusu sisi wenyewe. Kwa kweli, mmoja wa wanafunzi wake alimfafanua Mungu kama uelewa wa kibinafsi unaoamini.

Jambo lote lilienda ndani kabisa. Ni jambo la ajabu. Hatuwezi kuzungumza kuhusu Mungu bila kutaja hali yetu halisi ya kuwepo.

Vivyo hivyo kuhusu kuzungumza kwetu kuhusu Yesu Kristo. Hatuwezi kuzungumza kumhusu yeye bila kujizungumzia sisi wenyewe kwa wakati mmoja. Kwa maana hii, mtu anaweza kusema kwamba mazungumzo yote ya kitheolojia na ya Kikristo yenyewe ni mazungumzo ya kibinadamu.

Hili ni kweli kuhusu theolojia ya Paulo, akimnukuu Bultmann katika Theolojia yake ya Agano Jipya. Kila dai kuhusu Kristo pia ni dai kuhusu mwanadamu na kinyume chake. Na Christology ya Paulo ni soteriology kwa wakati mmoja.

Bultmann alifupisha mbinu yake yote katika hotuba yake maarufu ya 1941, Agano Jipya na Hadithi, ambapo alizindua programu yake ya kufafanua hadithi. Mwanzo wake ni imani kwamba Agano Jipya limejaa hadithi. Waandishi wote walifikiria kuhusu picha ya ulimwengu wa kale.

Ulimwengu unaonekana kama muundo wa ghorofa tatu, kama nilivyokwisha sema. Ndiyo, ndiyo, Mungu mwenyewe huingilia kati kila mara katika mambo ya ulimwengu huu na kusababisha matukio ya miujiza kutokea. Hakuamini hilo.

Hiyo ni sehemu ya hadithi za kale. Hata hivyo, haya yote hayakubaliki kabisa kwa mwanadamu wa kisasa. Hatuwezi tena kukubali ujumbe wa Yesu kama ulivyowasilishwa katika Agano Jipya pamoja na mwili halisi, miujiza halisi, na upatanisho halisi.

Sikusema kikomo. Nilisema upatanisho halisi, ufufuo halisi, na kupaa halisi. Mambo haya yote ni ya mfumo wa hadithi za kizushi wa ujumbe.

Njia pekee ya kugundua ujumbe wenyewe ni kufafanua Agano Jipya kwa undani na kwa kina. Lakini je, kwa njia hii, haturudi nyuma katika makosa ya waliberali wakubwa? Je, hawakufanya vivyo hivyo? Bultman anatambua tatizo hapa, na bado anasisitiza kwamba kuna tofauti ya msingi kati ya mpango wake wa kufafanua nadharia na mpango wa waliberali wa zamani. Mbinu yake mwenyewe ni tofauti kabisa.

Sio kuondoa hadithi za kibiblia bali ni tafsiri mpya. Kazi yetu ni kujua ni uzoefu gani wa kidini ambao waandishi walijaribu kuelezea kupitia hadithi hizi zote. Jibu la swali hili si gumu.

Watu hawa walikuwa wamegundua kwamba katika msalaba wa mtu, Yesu wa Nazareti, walikombolewa kutoka kwa nguvu ya dhambi. Mtazame mtu huyo, Yesu wa Nazareti. Yeye si Mungu-mtu.

Kwa njia hiyo hiyo, ni lazima pia tuondoe dhana ya utambulisho wa Yesu. Ni dhahiri kwamba Agano Jipya linatoa tafsiri ya kizushi ya Yesu. Linamzungumzia kama kiumbe wa ajabu aliyekuwepo awali ambaye alishuka duniani na kuzaliwa kwa njia ya kimiujiza.

Katika umbo la mwanadamu, alijitoka mhangana kwa ajili ya dhambi za ulimwengu na akafa msalabani. Baada ya siku tatu, akawa hai tena na akarudi mbinguni kwa njia ya kimiujiza. Katika siku zijazo, atarudi kutoka mbinguni kuja duniani.

Haya yote ni hadithi tupu. Ukitaka kupata uelewa wa kweli wa Yesu, ni lazima tuutafsiri tena katika kategoria za kuwepo kwa mwanadamu. Kile ambacho waandishi wa Agano Jipya walitaka kufanya ni kumnukuu tena na tena ili kuelezea maana ya mtu wa kihistoria wa Yesu na matukio ya maisha yake.

Mwisho wa nukuu. Walichojaribu kusema ni kwamba, nukuu, umbo la Yesu haliwezi kueleweka tu kutokana na muktadha wake wa ndani wa ulimwengu. Katika lugha ya hadithi, hii ina maana kwamba anatokana na umilele.

Asili yake si ya kibinadamu na ya asili. Funga nukuu. Kwa lugha ya kawaida, hii ndiyo maana yake hasa.

Katika mtu huyu, ambaye mwenyewe alikuwa mtu wa kawaida, tunazungumzia kuhusu Ukristo kutoka chini, baba yake na mama yake walijulikana sana na watu wa wakati wake, wokovu wa Mungu upo. Katika lugha ya kitheolojia, inamaanisha hivi. Mtu huyu ndiye tukio kubwa la kieskatolojia ambalo linaweza kutuleta kwenye uelewa wa kuamini.

Mbinu mpya ina maana ya mabadiliko makubwa ya ujumbe wa kibiblia. Bila shaka, kuna nia nyingi za kibiblia zilizopo katika theolojia ya Papa Monte, lakini pia ni dhahiri kwamba Ukristo wake ni tofauti kabisa na ule wa imani. Herman Sassa aliwahi kuitunga hivi: kejeli hiyo inastahili; samahani.

Yesu Kristo hakutungwa mimba kwa Roho Mtakatifu, hakuzaliwa na Bikira Maria. Hakuteseka; aliteseka chini ya Pontio Pilato. Alisulubiwa, akafa, na kuzikwa, lakini hakushuka kuzimu, hakufufuka tena kutoka kwa wafu, hakupanda mbinguni, haketi mkono wa kuume wa Mungu Baba, wala hatakuja tena kuwahukumu walio hai na wafu.

Tunachoweza kusema ni kwamba kwa namna fulani ndani yake, tukio la wokovu la mwisho wa dunia lilitokea. Ukweli ambao uligunduliwa na wanafunzi wake muda fulani baada ya kifo chake, na huo ndio unaojulikana kama ufufuo. Ni ukweli wa kusikitisha kwangu kwamba huyu alikuwa mtu muhimu zaidi katika masomo ya Agano Jipya katika karne ya 20.

Na bado pendulum ilikuwa imegeuka hadi sasa, ilibidi irudi nyuma, na ikawa hivyo. Lakini kabla hatujaenda huko, JAT Robinson ni maarufu kiasi. Ninamjua nje ya mpangilio, na nitafika kwa Hans Kung na Karl Rahner.

Uaminifu wake kwa Mungu uliwashangaza watu wa Uingereza alipotumia programu ya demithologizing katika lugha ya kawaida. Mwanadamu wa kisasa anajua ukweli mmoja tu, yaani ulimwengu huu; kuna njia moja tu ya kufikiria na kuzungumza kuhusu Mungu, si kwa kuzingatia kwamba yeye yuko nje, bali kwa kina. Mungu ndiye msingi wa uhai wetu.

Kwa kweli yeye mwenyewe ndiye aliyejiumba. Hii inasikika kama theolojia ya Kikristo ya Paul Tillich. Lakini hata huu haukuwa mwisho.

Wengine walienda mbali zaidi na kupendekeza kwamba Mungu ni theolojia iliyokufa, ambayo ilimaanisha kuwa dhana za kitamaduni kuhusu Mungu zilikuwa za uwongo na za kukataliwa. Mukadha wa mkusanyiko mpya wa Kikristo ni ukanaji Mungu wa mwanadamu wa kisasa. Baada ya Auschwitz, mwanadamu wa kisasa hamwamini tena Mungu, angalau si katika imani ya kitamaduni ya Magharibi.

Hakika, Mungu huyu amekufa. Nitarudi kwa Robinson, lakini uaminifu wake kwa Mungu uliwashtua Waingereza na kuwafanya wengi wao kuwachanganya watu wengi na hata watu waliokata tamaa ambao walihisi hawawezi tena kumwamini Yesu waliyemjifunza katika shule ya Jumapili na kutoka kwa maaskofu wa Anglikana waliohubiri neno la Mungu. Watu wawili muhimu katika nusu ya pili ya karne ya 20 walikuwa Wolfhart Pannenberg na Jürgen Moltmann .

Pannenberg , katika kazi yake kuu, Yesu, Mungu na Mwanadamu, alisema kimbinu, tunapaswa kupendelea Ukristo kutoka chini kuliko ule kutoka juu. Anajaribu kuwasiliana na watu wa kisasa. Na ndiyo maana nilitumia tofauti hapo awali kati ya Ukristo kamili kutoka chini na ule unaohusiana.

Anaanzia chini, lakini anajitahidi kihistoria hadi kaburi tupu, anaamini katika ungamo la Yesu, na anaishia kuthibitisha mtazamo wa kitamaduni wa kufanyika mwili. Kwa nini alianza kutoka chini? Mbinu kama hiyo inaashiria uungu wa Yesu. Inafanya iwe vigumu kutambua sifa tofauti za mtu halisi wa kihistoria, Yesu wa Nazareti.

Inakubali kwa karibu nafasi ya Mungu mwenyewe kwa kuzingatia jinsi mwana wa Mungu alivyokuja ulimwenguni. Kukataa huku mbinu kutoka juu haimaanishi kwamba Pannenberg anakataa wazo la kufanyika mwili kabisa na kwamba anaona kufanyika mwili kwa Kristo kama kosa kubwa. Kwa kweli, yeye mwenyewe pia anakubali dhana ya kufanyika mwili, lakini anaiona kama kosa la Kristo wa kitamaduni kwamba ilichukua dhana hii kama mahali pa kuanzia badala ya kama lengo la Kristo.

Nitabishana kwamba Yohana na Paulo waliichukua kama mahali pao pa kuanzia na kwamba tunaweza kufanya jambo lile lile, ingawa nathamini hitimisho nyingi za Pannenberg . Pannenberg pia anaamini kwamba Yesu ni mwana wa Mungu, lakini ili kugundua hili, lazima tuanze kutoka chini, yaani, na Yesu wa kihistoria. Lakini je, tunaweza kujua kweli shughuli hii na hatima ya Yesu dhidi ya Bultmann kwa kukubaliana na wafuasi wa baada ya Bultman ambao waliitikia shaka yake kali, Pannenberg anasisitiza kwamba tunaweza kurudi nyuma nyuma ya mahubiri ya mitume, kerygma, ujumbe wao kwa Yesu wa kihistoria?

Ni wazi kutoka kwa Injili kwamba muktadha wa Yesu wa karibu ulikuwa ule wa matarajio ya Kiyahudi ya mwisho wa dunia. Yesu alitarajia mwisho kamili wa historia pamoja na ufufuo wa jumla wa wafu, kuonekana kwa mwana wa Adamu wa mbinguni, na mwanzo wa hukumu ya mwisho. Ndani ya mfumo wake, Yesu alitimiza wadhifa wake wa kuwaita wanadamu katika ufalme wa Mungu ulioonekana ndani yake.

Ni dhahiri kutokana na haya yote kwamba Yesu alitoa dai kubwa la mamlaka. Alidai si chini ya kusema kwa mamlaka ya Mungu mwenyewe. Wakati huo huo, dai hili lilikuwa na muundo wa proleptic.

Ilihataji uthibitisho wa baadaye kutoka kwa Mungu mwenyewe. Huu ni aina ya kipaji cha mbinu yake. Hata hivyo, matarajio ya Yesu kuhusu uthibitisho huu yalionekana kuwa kushindwa moja kubwa.

Kwani na viongozi wa watu wake mwenyewe, alihukumiwa na baadaye akauawa kama mwasi na Warumi. Alikufa msalabani. Lakini siku tatu baadaye, muujiza mkubwa ulitokea.

Mungu alimfufua kutoka kwa wafu na hivyo akamtetea yeye na dai lake. Ni kweli, mwisho wa historia haujafika bado, lakini ufufuo wa Yesu hauwezi kumaanisha kitu kingine chochote isipokuwa matarajio ya awali ya mwisho huu. Wakati huo huo, pia ilidhihirika Yesu ni nani hasa.

Katika ufufuo, Kristo kutoka hapa chini hutoa katika Kristoolojia ya mwisho wa dunia ambapo inakuwa wazi kwamba, nukuu, kama mtu huyu, kama mtu katika hali hii ya kipekee na misheni hii maalum ya kihistoria na hatima hii maalum, kama mtu huyu, Yesu si mwanadamu tu, bali kutoka kwa mtazamo wa ufufuo wake kutoka kwa wafu, yeye ni mmoja na Mungu na yeye mwenyewe ni Mungu. Hiyo ni nukuu kutoka kwa Pannenberg . Lakini je, hii haipingani na kile tunachosoma kuhusu Yesu wa kihistoria ambaye alijiona kuwa mdogo kabisa kwa Baba? Jibu la Pannenberg ni kwamba utii huu, kwa kuangalia nyuma, ni usemi wa umoja muhimu wa Yesu kama mwana na Baba.

Akiwa ndiye aliyejitoa kikamilifu kwa Baba, Yesu ndiye mfunuaji wa uungu wa Mungu na ni wa asili ya Mungu isiyotenganishwa. Kwa hivyo, tayari katika maisha yake ya kabla ya Pasaka, Yesu alikuwa mwana wa Mungu, ingawa bado hakuwa ametambulika hivyo. Ndiyo, hadithi ya kuzaliwa na bikira inathibitisha kwamba alikuwa mwana wa Mungu tangu mwanzo.

Zaidi ya hayo, tunaweza kuzungumzia kuwepo kwake kabla ya kuzaliwa. Mungu alikuwa mmoja na Yesu kila wakati, hata kabla ya kuzaliwa kwake duniani. Hatimaye, tunaweza kuzungumzia Yesu tu kwa maana ya mwili.

Dhana ya mwili, ingawa hatuwezi kuichukua kama mahali pa kuanzia katika Christology, hata hivyo inathibitisha ukweli ambao hauwezi kuachwa. Yote ni nukuu kutoka kwa Pannenberg . Katika Yesu, Mungu mwenyewe ametoka katika hali yake ya utofauti na kuingia katika ulimwengu wetu, katika umbo la mwanadamu, kwa njia ambayo uhusiano wa baba na mwana ambao, kama tunavyojua katika kutazama nyuma, ulikuwa wa asili ya Mungu kila wakati, sasa umepata umbo la mwili.

Ninasema kitu kama hicho katika fundisho la Utatu. Tunajua Mungu amekuwepo kama Utatu Mtakatifu siku zote, lakini tulijifunza hilo katika mwili wa Mwana. Hatujifunzi kutoka Agano la Kale lenyewe.

Loo, unaweza kupata matarajio, inaonekana kwangu, lakini badala yake unayaona yakiangalia nyuma kutoka kwa ufufuo wa Yesu. Kwa hivyo, ni katika mwili tunaelewa Mungu ni wawili katika mmoja. Ni wakati wa Pentekoste ndipo tunaelewa Mungu ni

watatu katika mmoja, na tunasoma hilo kwa usahihi kurudi katika umilele, ambao, kwa kweli, unategemea kauli fulani za Agano Jipya.

Pannenberg anadai kwamba, nukuu, tofauti ambayo Yesu aliidumisha kati yake na Baba pia ni ya Utatu wa Mungu. Kwa hivyo, Ukristo wa Pannenberg kutoka chini unahusu fundisho kamili la Utatu. Lakini je, hii haimaanishi kwamba, tena, ubinadamu wa Yesu, ubinadamu wa kweli, umemezwa na mungu wa kweli? Pannenberg anarudi kwenye fundisho la karne ya 6 la Leontius wa Byzantium, akisisitiza ubinadamu usio na utu wa Kristo na ubinadamu usio na utu.

Kwa maneno mengine, yeye ni mkristo wa kawaida. Lakini anaharakisha kuelezea kwamba hii haimaanishi kugawanyika kwa Yesu katika asili mbili. Hakubali istilahi hiyo.

Badala yake, anazungumzia vipengele viwili vinavyosaidiana. Klaus Runia anatathmini na kusema, kwa kweli, maneno haya ya Pannenberg , ambayo sitasoma, ni maelezo mengi sana, si kitu kingine ila ni fundisho la kale la ubinadamu usio na utu wa Kristo. Yaani, hakukuwa na mwanadamu wa kawaida.

Yesu, Mungu, alikuja na kukaa ndani yake. Na ubinadamu usio na utu wa Kristo, yaani, tangu mwanzo wa ubinadamu wake tumboni mwa Mariamu, ubinadamu wake haukuwa na utu kwa muungano na Mwana, au Neno, tumboni mwake. Tathmini na Klaus Runia.

Ni dhahiri kwamba Ukristo wa Pannenberg , ingawa unaanza kutoka chini, yaani, kutoka kwa Yesu wa kihistoria, hadi hatua ya mabadiliko ya ufufuo, hatimaye unakaribia sana Ukristo wa kitamaduni. Huenda ikawa kweli kwamba hataki kuzungumzia asili mbili na anapendelea kuzungumzia utambulisho usio wa moja kwa moja wa vipengele viwili kamili vya kuwepo kwa Yesu, lakini hii haibadilishi ukweli kwamba mtazamo wake ni tofauti na mila ya Wakaledonia. Kipengele muhimu cha Ukristo wa Pannenberg ni uamuzi wake wa kuendeleza Ukristo kutoka chini.

Tunaamini mbinu kama hiyo ina faida dhahiri. Kwanza, inachukua umuhimu wa kihistoria wa Yesu. Pili, inachukua uzito wa ufufuo wake kama hatua kubwa ya mabadiliko katika maisha na kazi ya Yesu.

Wakati huo huo, hatuwezi kupuuza ukweli kwamba Pannenberg anachukua mtazamo wa kukosoa data ya kibiblia kuhusu Yesu na mara nyingi hutumia mbinu ya kihistoria-ukosoaji ili kuondoa ushahidi unaokinzana. Hivyo, kuzaliwa na bikira, ambako hakuendani vizuri na mbinu yake kutoka chini, kunaitwa hadithi. Vivyo hivyo, kujitambua kwa Yesu kama Masihi na Mwana wa Mungu, ambako katika Injili kunahusishwa na Yesu, kunakataliwa.

Klaas Runia anaonyesha shukrani kwa angalau toleo la Pannenberg la Ukristo kutoka chini ili kuwasiliana na watu wa kisasa kama sehemu ya mkakati wake. Anadhani kwamba kunaweza kuwa na thamani fulani katika hilo, ingawa anakosoa kukataa kwa Pannenberg sehemu ya ushuhuda wa kibiblia. Lakini kisha anaongeza, hata hivyo, naamini sisi tunaishi baada ya Paulo na Yohana tunapaswa kukamilisha Ukristo kutoka chini kwa Ukristo kutoka juu.

Nakubaliana kabisa na hilo. Mwishowe, msisitizo wa Pannenberg katika Christology kutoka chini lazima pia uwe sababu kwa nini hatimaye anafikia utambulisho wa mwisho wa wanadamu wote. Katika Yesu, kiini cha Mungu na kiini cha mwanadamu vimeunganishwa.

Hili lilitokea katika upekee wa maisha ya kihistoria ya Yesu, Pannenberg anasema, lakini kisha anaongeza mara moja kwamba katika siku zijazo, muunganiko huu utaenea hadi katika uhalisia wote wa kibinadamu. Mtu anajiuliza kama, kwa njia hii, Ukristo kutoka chini hautoi katika uungu wa wanadamu, kama jambo la kweli, katika ulimwengu wote. Bila shaka, ninapingana na Pannenberg katika jambo hili na, kwa kweli, nalikataa.

Kwa hivyo, tathmini mchanganyiko, lakini ingawa Barth alikuwa bora kuliko waliberali wa zamani na Bultmann ni anguko kubwa la Barth linalokubalika zaidi, ingawa sio la kawaida kabisa. Hata hivyo, ikilinganishwa na Bultmann, Pannenberg ni bora zaidi na kwa kweli ni bora kuliko Bultmann ambalo tutarudia katika hotuba yetu ijayo.

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Christology. Huu ni kipindi cha 7, Christology ya Kisasa , Sehemu ya 2, Karl Barth, Rudolf Bultmann, na Wolfhart Pannenberg .